

Το βιολί της ψυχής

Μέσα στην πολυθόρυβη λεωφόρο, ένας τυφλός, στο πεζοδρόμιο παίζει απαλώτατες αρμονίες με το βιολί του.

Ο κόσμος γύρω του φωνάζει, βιάζεται, τρέχει. Ο τυφλός βιολονίστας είναι «νεκρός» για τα πολλά, τις μέριμνες του πλήθους. Ζη, εκείνες τις στιγμές, σ' ένα κόσμο διαφορετικό: ήρεμο, γαλήνιο, αρμονικό...,

Το ίδιο συμβαίνει στις στιγμές της περισυλλογής, της σιωπής, της προσευχής. Η ψυχή σηκώνει τις γέφυρες και απομονώνεται από την τρέχουσα ζωή. Νεκρώνεται για τα πολλά, για τις μέριμνες και τις επιθυμίες της γης και με τις μυστικές κεραίες της αρχίζει την επικοινωνία της με τον ουρανό.

Είναι οι στιγμές που η ψυχή ζη σ' έναν κόσμο γαλήνης κι όμορφιας. Είναι οι ώρες που το βιολί της ψυχής παίζει τις πιο γλυκές μελωδίες της αγάπης για τον Χριστό.

Αξίωνε με, Κύριε, ν' απολαμβάνω συχνά τις μυστικές αρμονίες της πνευματικής ζωής.-

Από το βιβλίο «δευτερόλεπτα της ψυχής» του Επισκόπου Αχελώου Ευθυμίου Κ. Στύλιου

Πηγή: agiosdimitrioskouvaras.blogspot.gr